

היאמליא של המסוממדיים

ימים. לפני כ־30 שנה היו נוהגים בני פתח־תיקוה, כאשר נשאלו מגיין הם, להשיב: „אנחנו מהעיר של מכנס.” בגיל 18 התחננה עדה ליפשיץ עם מישהי שפחה מכנס ואריה, בעלה, החל מאמין כי תפקידו בחיים הוא לטפח ולהעריך את רעייתו הצעירה.

השניים התגוררו בבית מישפחה מכנס בפתח־תיקוה, וניהלו חיי חברה וזהרים והוללים. הבלונדינית יפהפייה והתוססת הפכה במהרה לפנינת המישפחה הפתח־תיקוה וואית הממוסדת, כשהיא מבלה את שנותיה היפות ביותר במסיבות־פאר, במישפחות קיטנים, ברכיבה על סוסים וברכיזה חיי החברה של תל־אביב סביבה.

היא אפילו נהגה לעשות שני דברים, שבאותה עת נחשבו כחטא נורא, אך כאשר עדה עשתה אותם, התקבלו ללא עוררין. האחד — היא נהגה במכונית שברור לט חדישה מפוארת, שבעלה רכש עבורה האשר משכה תשומת־לב כמעט כמו זו שנהגה בה, והאחר — היא נהגה לנסוע ולבלות בחו"ל ללא בעלה.

אך סינגון־חיים סרעו זה לא הפריע למישפחה מכנס להרחיב את המשפחה. תלמה היתה הבכירה. ברכות הימים הפכה תלמה לצעירה יפהפייה, המוכירה במיקצת את אמה, אך שקולה ועצורה ממנה. כבר בגיל צעיר ביותר הבינה תלמה את הסכך נוח הטמונות בצורת־החיים של אמה, ביקרשה לעזוב את הבית וללמוד מחוצה לו, הרחק ככל שאפשר. אביה, שעדיין נותר בו מן הנשמה החקלאית, שלח אותה לפנימיה בפרדס־חנה.

כאשר חזרה תלמה הביתה, משירותה הצבאי, החלו החיכוכים עם אימה. תלמה, שנשבעה לעצמה שלעולם לא תחיה חיים ריקניים, כפי שחיה אימה, לדעתה, ניתקה עצמה לחלוטין מן הקו המישפחתי ותייה לה חיים משלה, אם־כי כלפי חוץ שמרה תמיד אמונים למישפחה. התגוררה בבית, דאגה להופיע עם הוריה באירועים חברתיים.

את אביה אהבה תלמה מאוד. בשיחה עם חברים אמרה פעם:

לאה מכנס חשה עצמה תמיד כאותו ברווזן מכוער. היא לא היתה זוהרת כאימה, יפהפייה כאחותה או כישרונית — כאחיה. היא נחנה במיספר תכונות, אשר במישפחה שפחה עניינו רק מסיבות־חברה, כסף וטורי הרכילות, לא היתה להן כל משמעות. לאה היתה בסך־הכל נערה רגישה, בעלת לב חם, חסרת כל תשוקה להתבלט, נעדרת לחלוטין שאיפות להיות מפורסמת. ללאה היו חשובים השירים אותם קראה וכתבה, ההתבוננות בשקיעות, הטיפול בגורי הכלבים והחוללים שאספה, או סירטי־הקולנוע העצובים.

אך המישפחה היתה חזקה ממנה, ולא, אשר נוכחה כי אין לה מקום בתוך ה"מיסגרת היחידה עליה חונכה היתה נאלצת להתבלט. להתבלט ולבעוט. לבעוט בהוריה, לבעוט בסביבתה, לבעוט בחברה — לב"עוט בכל מה שהיה קשור לאימה.

בני־אצולה

זוהרים

לאם, עדה מכנס, היא בת למישפחה זעיר־בורגנית בתל־אביב, אביה, אבי־הזרם ליפשיץ, היה סוכן חברת־דלק באזור הדרום, והמישפחה התגוררה בפתח־תיקוה. כשהיתה עדה בת 16, נערה יפהפייה ובעלת חלומות על עתיד של ספורטאית, פגשה באריה מכנס.

אריה לא היה שייך בדיוק לסוג הגברים אותם אהבה עדה. לא היה לו כל סיכוי להיות ספורטאי, הוא לא היה אחד מה"חברים", הוא היה מבוגר ורציני מכפי גילו, שקול ואריסטוקרט, אך מאחורי אריה עמד דה כלי־הקסם „מכנס” אשר טמנה בחובה כל מה שנערה צעירה יכולה היתה לחלום עליו אז.

מישפחה מכנס לא היתה באותה תקופה סתם מישפחה עשירה אלא אחת המישפחות המפוארות בארץ. אביו של אריה, גר, המציא ממש את נושא השקעת ההון הפרטי בגאולת אדמות ונטיעת פרדסים, וגרף הון־עתק, אפילו לגבי אותם

תמונה זוהרת זו של עדה מכנס צולמה לפני עשרים שנה, בנשף טורים כשרבים חשבו אותה כאחת הנשים היפות והנהדרות ביותר במדינת כולה.

זוהר הצעיר שבו, התרחש בתל־אביב, אצל אחת המישפחות הידועות, הוותיקות וה"עשירות בארץ.

ברווזון

מכוער

בעיתיה של לאה מכנס, הצעירה בת 26־כיום, היתה כפולה ומכופלת מו של בנות האימהות ההוליוודיות המפורסמות. ללאה היו אם זוהרת, אב עשיר, אחות יפהפייה ואח ברוך־כישרונות.

ביום מסיפורי מישפחות השחקנים בהוליווד שמים את הדגש על כוכבות־קולנוע זוהרות שהזניחו את בנותיהן ולא העניקו להן די אהבת־אם, דאגו רק ל"קריירה הזוהרת של עצמן.

הבנות, שלא תמיד היו יפהפיות כמו האם, ומעולם לא זוהרות כמותה, מצאו עצמן בצל, אשר בדרך זו או אחרת תמיד הביאו כימעט תמיד אל סף טרגדיה: ניסו "ינות־התאבדות, סמים, פשע, זנות או אפילו מוות.

סיפור הוליוודי כזה, על כל סממני ה"י

